

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement

Binnen de stad, 2 fr. per jaar.
 Buiten de stad, 4 fr.
 Een blad afzonderlijk 15 centimen.
 De abonnemeten zijn vooraf betaalbaar.
 Aankondigingen 15 centimen per drukregel.
 Reclamen, wisselen en andere artikels vooraan of midden in het blad : 1 fr. den drukregel.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.
 De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's dondersdags en zaterdags.
 Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, groote Markt, n° 37, te Tongeren.

De personen die tot hertoe hun abonnement aanden Postrijder niet betaald hebben, zijn verocht hetzelfde zonder uitstel te komen voldoen.

TONGEREN, DEN 4 FEBRUARI.

Militarisme.

Welke zijn de plannen van het gouvernement in zake van milicie? Deze vraag is tegenwoordig aan het dagorde, ten gevolge der verschijning van een boek uitgegeven door generaal Brialmont, een boek dat door het gouvernement niet verloochend is geworden.

Dat boek zegt onder andere : 1° dat het ministerie van oorlog 75 miljoen 680 duizend frank noodig heeft, om de bestaande forten te volledi- gen; 2° dat het jaarlijks contingent van het leger moet vermeerderd worden tot 15,000 man per lichteing; 3° dat het stelsel van plaatsvervanging moet afgeschaft worden; 4° dat een nationale reserve met verplichtende dienst moet ingericht worden en 5° dat het oorlogsbudget jaarlijks, in tijd van vrede, 100 miljoen moet bedragen.

Ja maar, zal de lezer zeggen, dat zijn de gedachten van generaal Brialmont en die man prekt voor zijn kapel. 't Is te zeggen: voor het leger. Het gouvernement zal immers die ongehoorde verzwareng der krijgslasten niet goedkeuren.

Goedkeuren, ja wel, vrienden, maar onmiddellijk uitvoeren dat is wat anders. 't Is immers kiezing in juni aanstaande en tot dan toe zal men, uit voorzichtigheid, zwijgen. Maar wacht eens tot na de kiezing, indien zij het gouvernement gunstig is en zij zult er wat van zien!

Immers, indien het gouvernement de gedachten van generaal Brialmont niet geneuen ware, het zou hem beletten die in 't licht te brengen. De militairen mogen geene boeken schrijven of uitgeven, tenzij met de toestemming van het gouvernement. Meer dan eens heeft reeds het gouvernement boeken doen inhouden of aanslaan, die door militairen geschreven waren en die hem niet aanstonden. Dus het boek van generaal Brialmont staat het gouvernement aan.

Wij zouden er durven bijvoegen: het boek van generaal Brialmont is geschreven op last van het ministerie. En welke reden hebben wij om dat te denken? Eenvoudig deze: onder het ministerie Frère-Chazal, eenige tijd voor de oprichting der versterkingen van Antwerpen, schreef diezelfde generaal Brialmont, toen nog kolonel, een boek, waarin de noodzakelijkheid werd aangevoerd van Antwerpen te versterken.

Geheel het land verzette zich tegen die overgrote kosten en Antwerpen vooral was er tegen, omdat de forten een gedurig gevaar waren voor die bloeiende handelsstad. Evenals nu zegde het gouvernement noch ja noch neen; doch het duurde niet lang of de voorstellen van generaal Brialmont werden verwezenlijkt en de forten van Antwerpen die honderden miljoenen hebben verslonden, stonden er.

Wat toen gebeurde is zal nu weer gebeuren, indien de heer Frère aan 't hoofd blijft, want dezelfde oorzaken hebben gewoonlijk dezelfde gevolgen.

De Kamer.

Woensdag heeft de Kamer verscheidene rede-naars gehoord over het voorstel van den heer Malou, betreffende de kieshervooring.

De heer Coomans, die het eerst het woord nam, verklaarde zich partijganger van het algemeen stemrecht en van de herziening van art. 47 der Grondwet. Hij zal niettemin het voorstel van den heer Malou stemmen, als zijnde eene merklijke verbetering van den tegenwoordigen toestand. Hij heeft op eene geestige wijze den spot gedreven met de progressisten, die zeggen het algemeen stemrecht te willen, en gedurig stemmen voor de

vermindering in plaats van de uitbreiding van het kiezerskorps.

De heer Jotttrand zou wel het stemrecht willen uitbreiden, maar hij zou vooraf moeten verzekerd zijn dat de liberalen zullen blijven winnen in de kiezingen. Zoo niet zou hij zich houden aan het tegenwoordig kiesstelsel.

De heer Delhougne heeft vervolgens verklaard dat hij een der bijzonderste punten van het voorstel-Malou, namelijk de overbrenging der open-tiemen, als rechtstreeksche belastingen, naar de staatskas, aanneemt. Hij voegde er echter bij dat de Staat aldan de kosten en bijgevolg ook het geheele bestuur van het officieel onderwijs zou moeten op zich nemen. De provincien en de gemeenten zouden niets meer te zeggen hebben. Voor het overige heeft de heer Delhougne het voorstel van den heer Malou bestreden.

Daarna heeft de heer Frère het woord genomen, om tevens het voorstel-Malou en het algemeen stemrecht te bestrijden. 't Was vooral op de denk-beelden van den heer Janson dat de minister het gemunt had en in zijn iever om het algemeen stemrecht te levechten heeft hij bekentenissen afgelegd, geheel eual ten voordele der katholieke zaak. Op die bekentenissen zullen wij later terug komen.

Het algemeen stemrecht en zelfs de vermindering van den kiesrijks zouden de zegpraal geven aan de katholieken. Daarom wil de heer Frère van geen van beide weten. Hij zoekt naar een stelsel dat zooveel liberale kiezers mogelijk zou maken en zooveel katholieken mogelijk uitsluiten.

De heer Janson heeft eindelijk gepoogd te antwoorden op de aanvallen der rechterzij en op die van den heer Frère. Hij heeft geen den minsten bijval gehad met zijne verdediging van het algemeen stemrecht, hetwelk hij overigens aan de Kamer niet durf voorstellen, uit vrees van aan den heer Frère te mishagen.

Van alles wat.

Het Brusselsch gezelschap la Gazette deed onlangs de volgende bekentenis :

« Het gouvernement laat toe dat de ambtenaars » naar de mis gaan, maar het geeft alleen bevoor- » doring aan die welke naar de mis niet gaan. » Zoo verstaat het liberalisme de verdraag- » zaamheid en de vrijheid van den godsdienst. »

M. Emont, provinciale schoolopziener der katholieke scholen in de provincie Luik, heeft een verslag over den toestand dezer scholen gegeven. De provincie Luik telde met 15 december 1881 : 51,500 leerlingen in de vrije scholen; met 15 dec. 1881 is dit getal geklommen tot 55,958, dus eene meerdering van 2,458 kinderen voor de lagere scholen. — Met 15 december 1880 waren er in dezelfde provincie 575 lagere en bewaarscholen; op 15 december 1881 waren er 26 meer en 18 nieuwe klassen. Het schoolenkwest, dat in genoemde provincie gehouden werd was voordelig aan het vrij onderwijs. De katholieke scholen wonen 55 leerlingen in het kanton Stavelot, 95 in dat van Sprimont, 162 in dat van Limburg en 159 in het kanton Anhel. — Hetzelfde verslag meldt dat men 400,000 fr. in het verleden jaar besteed heeft voor het bouwen van katholieke scholen. De katholieke normaalscholen zijn ook zeer bloeiend en beloven veel voor de toekomst.

Het regent in de Kamers nog altijd aanvragen van Pruisen die de verbelging vragen om zich hier met onze zaken te kunnen bemoeien. 't Ziet hier nog niet schieff genoeg uit !!

De officieele onderwijzerstrouwen tegenwoordig meest alleen nog voor de wet en willen van geen kerkelijk huwelijk meer weten. Ze zijn daar fier over. — in schijn, — en ze geven Catechismusles waarin nogtans gekerd wordt dat zulke huwelijken van geene waarde zijn ! Allemaal schijnheiligheid en bedrog het Catechismus geven der officieelen.

gelaat dat ik zwijgen zou, en dat er met mijn wil geen vlek zou kleueu op zijn naam... Hoe duivels lachte Paul Helwig, toen ik die belofte deed ! Ach, Joseph, ja, dat heb ik gedaan. Ik verzekerde mijne familie het u ontstolene erfdeel, terwijl gij van gebrek op uw sterfbed laagt !

XXV.

Felicitas sloeg uitgeput het boek dicht : zij kon niet verder lezen. Buiten loeide en huilde de storm en deed de glazen rinkelen ; maar wat was dat, vergeleken bij den storm die gewoed had in de borst van haar, wier geschiedenis zij daar gelezen had.

Tante Cordula, zij zijt erne martelares geweest. Zij, die zich verrijkt hadden met gestolen goed, stelden zich op een voetstuk van erlijke familie-deugd en rechtschapenheid; zij verstielen u als eene ontaarde, en de blinde wereld bevestigde deze vitspraak ! En zij riep geen we over de blinden en boozen ; zij aten uw brood en grepen zonder het zelf te weten, in den nood van uwe reddende hand. Uw sterke geest bouwde zich zijne eigene wereld, en die kalme verzoenende glimlach, die in den onderdom uwe trekken veredelde, was de zegpraal eener verhevene ziel !

Welk een onding is de openbare meening ! Er is niets onzekerder op de wereld, en toch heeft zij een diepen en beslissenden invloed op het lot van iederen mensch. Lijden niet familiën nog na jaren voor een enkel lid, dat door de openbare meening veroordeeld en gebrandmerkt is, en zijn er geene geslachten, die den staalkrans van aangeërde deugd en braafheid onverdiend dragen alleen omdat hun naam uit den mond des volks, met eere genoemd wordt? Hoeveel ongestrafte schurkenstrokes heeft de openbare meening op

Garibaldi, de oude gek di als generaal altijd het bazenpad koos en zijne soldaten in den brand liet, gelijk te Mentana, is weer op zijn uiterste. Hij zit vol schrik en ziet reeds duivels rond zijn bed dansen... Als hij er daar mee af was ; maar 't riskeert ginder achter iets anders te zijn dan dansen.

De Hollandsche bladen wijzen er op dat in Pruisen meer en meer de woorden *wey nehmen Holland*, bij het volk in den mond komen.

Een lekkere brok voor het magere Pruisen ! Maar als de Pruisen Holland willen inslikken, zal België dan wel gevrijwaard blijven ? Holland voor diner en België voor dessert... dat zou inderdaad eene feestelijke smulpartij zijn.

In 't Geuzen Collegie van Romans is eene leerling den arm kapot geslagen door zijnen onderwijzer. Het moest alweer een Broekenschool zijn, ge zoudt het gezinblad hooren huilen en tiereu !

De stad Agen is tot 15,000 frank schadevergoeding veroordeeld te betalen aan de Broekens, om eene overeenkomst moedwillig verbroken te hebben. Wie niet hooren wil, moet betalen...

Een geus van Perpignan is tot 6 maanden gevang veroordeeld voor hebedizing en bedrieging tegen een Broeken, die hem nogtans eene goede aalmoes had gegeven.

De kiezingen van Meehelen van 25° October werden door koninklijk besluit vernietigd. Zulks zou niet gebeurd zijn indien de liberalen de bovenhand behaald hadden. Nieuwe kiezingen zullen nu plaats hebben den 8° Februari.

Ruzie in de wacht ! Minister Sainetelette is.... vertrokken naar Parijs, naar het zuiden.

Volgens de Gazette zou er ruzie in 't ministerieel huishouden ontstaan zijn.

De Echo du Parlement houdt er voor dat de heer Sainetelette ziek is en rust noodig heeft.

Binnen veertien dagen zou hij weer genezen zijn.

In zekere kringen spreekt men niet alleen van twist in 't ministerie over het handelstraktaat, maar van.... demissie van den heer Sainetelette.

Men zegt nog dat M. Frère reeds lang M. Sainetelette als onbekwaam aan de deur heeft willen zetten, maar de man vindt dat de 21000 franken zoet inkomen en hij blijft aan de banken plakken.

Wij zullen zien wat er van dit alles waar is.

Betalen maar burgers ! Het houdt niet op, dat vragen van kredieten in het ministerie van openbaar onderwijs.

Dat departement wordt een afgrond gelijk het departement van oorlog.

M. Van Humbecq vraagt voor 1881 alweer een bijgevoegd krediet van 54,666 fr. 75.

Daar-nboven vraagt hij nog een nieuw krediet van 40,000 fr.

Dus alweer een malsche greep van omtrent 100,000 fr.

Het landbouwfonds. De liberalen gaan de boerkens helpen met..... de boerkens hun geld.

Wat hebben ze nu uitgevonden ? Zij hebben eene nieuwe belasting ingevoerd genaamd landbouwfonds. En waarin bestaat die belasting ? Zichier : iedere landbouwer zal alle jaren iets

betalen, al dat geld zal in eene algemeene kas gaan, en als er dan eene koe sterft of een peerd of als er eene overstroming zal komen, zal de landbouwer iets trekken uit die algemeene kas.

Dat is nog al wel, zullen er velen zeggen ; ja, dat is nog al wel, de liberalen zullen ons sinoren met ons eigen vet, en daarlij wie staat eronsborg voor de rechtveerdige uitdeeling van dat geld ? Zal het niet genoeg zijn van katholiek te zijn om iets te krijgen ? Wie zal er moeten de getuigenis geven ? Wie zal het geld moeten uitdeelen ? enz. enz.

Neen, dat is niet zoo goed als het er op 't eerste zicht uit ziet ; het is liberaal en al dat liberaal is rickt aangebrand.

Stads- & provincie nieuws

NIEUWJAARSGIFTEN

aan Z. H. Leo XIII.

6° LIJST.

Bedrag der vorige lijst: fr. 1257,80

MM. Demersman, pastoor van St Jan te Tongeren.	20,00
Ch. Willems, kapelaan Tongeren.	10,00
Coart Justin, id.	5,00
Maria Copis, id.	5,00
Dames Benedictines, id.	40,00
C. H. Sternans, id.	5,00
J. Goor, id.	5,00
Naamloos, id.	5,00
Onbekend, id.	5,00
F. Camo, id.	10,00
Naamloos, id.	10,00
V. Van Beethoven, id.	5,00
Math. Slegers, id.	10,00
J. Bell-froid, id.	5,00
H. Peters, id.	5,00
Congregation de St Jean, id.	62,7
J. Rubens-Van Eybergen, id.	10,00
M. Edouard Hermans, id.	10,00
Een goed hovenier, id.	50
Onbekend van Nederheim, id.	2,00
Rougehaald in de kerk van Jesseren, id.	11,50
Naamloos van Jesseren, id.	5,00
Twee naamlozen id.	4,00
De heer pastoor id.	10,00
Pastoor en parochianen van Koninshem, id.	50,50
De parochie Kerniel, id.	101,00

Totaal fr. 1616,07

LIJST DER PAROCHE KERNIEL.

J.-F. Berchmans, pastoor fr. 15,00 ; De Religieusen Bernardinnen van Calen, 25,00 ; G. Bakkers, directeur van Calen, 10,00 ; Weduwe Berden Lievesoens, 5,00 ; Weduwe Winkelmans, 5,00 ; Robert Timmermans, 2,00 ; Wolf Groffils-Dewit, 5,00 ; Wed' Groffils Berden, 1,00 ; R.-F. Groffils, 5,00 ; Jan Timmermans-Groffils, 5,00 ; P. Claes-Timmermans, 1,00 ; G. Martens, 1,00 ; Christian Groffils-Schraenen, 2,00 ; Naamloos, 5,00 ; J. Cornutissen, 1,00 ; P. Coenen, 1,00 ; Peter Timmermans-Berden, 2,00 ; Naamloos, 5,00. Totaal, 101,00.

Wij hebben meenen van vertaansheid overhoop te vallen toen wij in het tongersch gezinblad gelezen hebben dat M. Barthels de gewoonte bezit ronduit te zeggen wat hij denkt !

Wel ! wel ! Indien M. Barthels zegt wat hij denkt, dan moeten wij gelooven dat er soms aardige en bijzonder tegenstrijdige denkbeelden in zijnen geest zwerven.

Onlangs plaatste hij zijne dichter in het pensionaat der Damen Benedictinen dezer stad. Op den dag der eerste communie in dit gesticht, woode hij er die plechtigheid bij en nam ook deel aan het ontbijt in het klooster gegeven. Natuurlijk sprak hij met bewogen stem eene toast uit, waarin hij, onder andere, ronduit bekende dat Tongeren zich kon gelukkig achten inmand als de Eerwaarde Moeder Overste der Benedictinen aan het hoofd van een zoo belangrijk onderwijs-gesticht geplaatst te zien ; en hij eindigde met eene schitterende lofspraak voor het onderwijs der Damen Benedictinen, dat wil zeggen voor het katholiek onderwijs, voor de godsdienstige opvoeding.

Wij M. Barthels altijd de gewoonte gehad heeft van ronduit te zeggen wat hij denkt, zoo moet hij eene hooge achtung koesteren voor het kerktaal onderwijs en in 't bijzonder voor het onderwijs te Tongeren gegeven door de Damen Benedictinen.

Maar 's anderdaags hielden de Tongersche geuzen in den oijf sause eene meeting ten voordele van het officieel onderwijs. Men wilde tegen de afschaffing van het college protesteeren en eene gansche vrucht leugens tegen het vijf katholiek onderwijs uitkramen. Meester Barthels kwam er naar toegelopen, hij nam er natuurlijk het woord en hij prekte volop tegen het onderwijs aan de kinderen in godsdienstige gestichten gegeven.

Het gezinblad moest het publiek wel eens doen begrijpen dat deze in het oog springende tegenstrijdigheden er geene is en dat onze hoogverheven en welsprekende redenaar bijgevolg toch altijd rechtal zegt wat hij denkt.

Wij hebben in den tijd gezien dat M. Barthels ontnoedig den stem der invloedhebbende katholieken ging afsmeken en dank aan hunne voorspraak de plaats die hij verlangde, bekwaam. Thans is zijne vleitrij in onduidelijkheid veranderd en hij zegt aan de katholieken : gij hebt nooit dan uw vrienden benoemd, nu zullen wij liberalen de onze noemen !

Zou het gezinblad onsziet willen zeggen of het voor of in zijne benoeming is dat de heer Barthels gezegd heeft wat hij denkt ?

De afschaffing van het godsdienstig onderwijs in het atheneum en in de middelhare school, door de liberale meerderheid besloten, herinnert ons iets van vroegere tijden.

In de maand juni 1872, eenige dagen voor de gemeentekiezingen, en toen hij reeds de kandidaat der liberalen was, zond M. Perrean aan de kiezers eene circulaire waarin hij letterlijk het volgende verklaarde :

« Indien de gemeenteraad zich eens in de noodzakelijkheid bevond nitspraak te doen over » politieke vraagstukken die de partijen zoo zeer » scheiden, dan verbid ik mij het volgende te » verdedigen en te stemmen : »

« 1° Het u houden van den katholieken priester » in onze scholen en openbare onderwijsgestichten. »

« 2° Het behouden van de verdediging op het » kerkhof zooda s'j thans bestaat. »

Het is waar dat M. Perrean al van te voren gezegd had :

« Ik geef de nitdrukkelijkste logenstraffing aan » degenen die zeggen en schrijven dat ik tot de » liberale partij overgegaan ben. » !!!

Om enigzins de snoede afzetting van de drie leeraars der trekschool te verontschuldigen, wil het gezinblad doen gelooven dat de katholieken ook zo gehandeld hebben jegens de liberale ambtenaars. Jammer maar dat de voorbeelden die het geenoedzaak is aan te halen juist het tegenovergestelde bewijzen.

Wij houden staande dat de katholieke meerderheid, zoo lang zij aan het roer geweest is,

HET

geheim der oude jufvrouw

(35^e VERVOLG.)

— Ik had het testament van den oude Adriaan in mijn bezit gehouden ; daar hadden zij niet aan gedacht, en toen Paul Helwig mij op zekeren avond spottend vroeg, hoe ik bewijzen zou dat zij het geld der Hirsprungs gevonden hadden, wees ik op dat papier, en toen kwam het vreeselijke einde ! Mijn vader had dien middag een groot diner bijgewoond ; hij had een sterke kleur en had blijkbaar veel wijn gedronken. Op mijne woorden schoot hij op mij toe, schudde mij met zijne sterke handen tot dat ik schreeuwde van pijn ; en v oeg tandknarsende of zijne eer en zijn aanzien had aan niets werd waren ! Nog had hij het laatste woord niet uitgesproken, toen hij mij terug stiet ; zijn gezicht werd twijfelachtig ; hij greep met beide handen naar zijn hals en zakte eensklaps ineen ; die groote sterke man ! Hij leefde nog, toen wij hem opnamen ; hij had zelfs zijn bewustzijn niet verloren ; want hij zag mij aan met eene vreeselijke uitdrukking op zijn gelaat en... toen brak mijn tegenstaak, Jozef ! Toen de dokter een oogenblik de kamer verlaten had, haalde ik het papier te voorschijn en hield het in de vlam van de keers. Ik kon mijn vader niet aanzien, maar ik beloofde hem met afgewend

haer geweten, en hoe dikwijls schreit de stille verdienste onder hare blinde voetschoppen !

De familie Helwig behoorde ook tot de onaan-tastbaren. Zoo iemand gewaagd had den vinger op te heffen tegen de statigste en meest trotsche verschijning onder de portretten in de hoekkamer, en te zeggen : « gij zijt den dief ! » hij zou gesteend zijn geworden door den grooten hoop. En toch had hij den armen sloemmakerszoon zijn erfdeel ontroofd ; hij was gestorven de weerdige man, met den distal op het geweten, en zijn nakomelingen waren trotsch op den » zuur en eerlijk verworven » rijkdom van het oude handelshuis... Zoo hij dat wist, zoo hij een blik in dat oude boek kon werpen, bij die zijne eigene wenschen aan der gelijke gebelgide overlevingen onderwierp, die zoo lang de stelling had vastgehouden dat deugd en ondeugd, edelgezinheid en laagheid zich aan het geslag en zijne positie, doch niet aan den afzonderlijken persoon hechten !

Onwillekeurig hield Felicitas het boek met hare rechterhand als zegpraalnd omhoog en hare oogen vonkelden... Wat belette haar de grijze doos met hare vreeselijken inhoud op gindsche schrijftafel te laten liggen ? Dan zou hij binnen-komen en zich zonder erg in het met klomp bekleede hoekje neerzetten. Hij zou de pen opnemen, om het voor hem liggende werk voort te zetten ; en... daar staat het vreemde voorwerp voor hem, hij slaat het deksel op, neemt het boek er uit en leest... tot dat hij doodsbek wordt en zijne grijze oogen zich sluiten onder het gewicht der vreeselijke ontdekking. Dan is zijn trots levenslang geknakt. Hij draagt in het geheim den last der schande... Wil hij de genoegens van den rijkdom blijven genieten — het is gestolen

genot ; leest hij voortaan zijn zoo geëerden naam — er ligt eene leelijke vlek op, — de trotsche man is voor altijd uwendig verslagen, vermoord...

Daar valt het boek Felicitas uit de handen, en eene heete tranenstroom lopt langs hare wangen. « Neen, duizendmaal liever sterren dan hem dat leed aandoen !... » Was de mond, die dit levende uitspraak, dezelfde, die eens, binnen deze zelfde muren, gezegd had : Ik zou hem niet beklagen als hem een bitter leed trof ; en als ik iets doen kon om zijn geluk te bevorderen, ik zou er geen vinger voor verroeren ? Was het inderdaad nog de oude onstuimige haat, die haar deed weenen en die haar hart van naamloos wees veruulde bij de gedachte aan zijn lijden ? Was het afschuw, 't gevoel waarmee zij zich eensklaps zijne krachtige mannelijke gestalte voor dea geest riep, en had het zalige bewustzijn, dat zij geroepen was hem de handen beschermend boven 't hoofd te houden, nog iets gemeens met het hatelijk gevoel van wraak ? Neen. Haat, afschuw, wraaklust waren spoorloos verdwenen in hare ziel... Belas ! zij had haar roer verloren ! Zij deinsde terug en sloeg ontzet hare handen voor hare oogen ; eensklaps lag de geheimzinnige tweestrijd van haar hart open voor haar ; doch niet als in het licht eener hemelsche openbaring, dat plotseling over-wachte, lachende beelden doot te voorschijn treden ; maar als een bliksemstraal, die een afgrond aan hare voeten zichtbaar maakt...

Voort, voort — niets kon haar meer terughou-den ! Nog eenmaal over de daken terug ! Dat nog een laatste voetstap oren den drempel van het huis der Helwigs, en zij was vrij, zij kon vluchten om hem nimmer weder te zien.

Zij nam het boek op en schoof het in haren zak... maar bleef, met den voet tot vluchten

gereked, met ingehouden adem, een oogenblik als versteede staan ; daar buiten in den gang hoorde zij eene deur toetslaan en vernam een rassen voetstap naar de kamer komen waar zij was. Zij vloeg naar de glazendeur en rukte haar open ; de wind woe haar groote regendroppels in het gezicht. Hare oogen zwerven over het voor-kant der daken ; daar moest zij gezien worden, haar eeng behoud bestond in eene oogenblikkelijke schuilplaats.

Op het balkon tusschen de bloempotten in, was eene smalle onbezette ruimte ; daar vluchte Felicitas op, en greep de ijzeren stang van een bliksemalleider, die over het dak liep. Daar stond zij, hoog en vrij in de lucht. De storm greep haar aan en schudde haar heen en weer, alsof hij haar op de steenen beneden wilde slingerden en verpletteren ; boven haar slogen de donkere onweerswolken door de lucht ! Was daar geen engel boven de bruisende wolken, die de handen beschermend nederstrekte op de met vreeselijk gevaar worstelende ?

Wie het ook zijn mocht, die op dat oogenblik de kamer nittard op het balkon, Felicitas moest als dieleegte gebrandmerkt voor hem staan ! Zij was in een gesloten vertrek gedrongen ; de gehele wereld noemde dit inbraak ; reeds had men haar de beschuldiging, dat zij van den distal van het zilver west, naar het hoofd geworpen ; nu was hare schuld zoo klaar geworden als de dag ! Nu zou zij niet meer vrijvlucht over den drempel van het oude koopmanshuis gaan ; zij werd er omgijjaagd als eene onteerde ; en even als tante Cordula moest zij voortaan, met gesloten lippen, onschuldig schande en smaad door het leven dragen... Zou het dus wel zoo vreeselijk zijn, zich aan den storm over te geven